יום ה', ו' בתשרי תשס"ד (02 באוקטובר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

השבת הקרובה ["**שבת שובה**"] היא **הראשונה** ה'רגילה' של השנה, בה אנחנו קוראים את הפרשה **האחרונה** של התורה, פר' "**האזינו**" (מלבד פר' "וזאת הברכה" שאותה קוראים בשמיני עצרת-שמחת תורה). פרשה זאת מאופיינת בשירה, בה משה רבינו – בשפה אליגורית – 'מגלה' לבני ישראל את מה שעתיד לקרות לנו. על אחד הפסוקים, **"זכור ימות עולם, בינו שנות דור ודור..."** [דברים ל"ב 7] אומר הרב אלחנן ווסרמן כי מדובר על כל הדורות ועל כל המעשים הנעשים בעולם, וממשיך "כשם שצריכים להבין דברי תורה ולעסוק בה, כך יש גם צורך להתבונן בכל המאורעות הבאים לעולם ולמצוא יסודם על פי משפטי התורה, מאחר ו**"בכל הארץ משפטיו"** ומשפטי ה' הם לפי דיני התורה.

אל לו לאדם לסמוך על בינתו, כי דעתו קצרה מהבין דעת עליון, אלא עליו לדון את הדברים על פי מה שקבלנו בתורה שבעל פה. וכן נאמר בהמשך הפסוק כאן: **"...שאל אביך ויגֵּדך, זְקֵניך ויאמרו לָך."**

כדי להבין דברי ימי עולם, מסרה התורה בידינו מפתח גדול כדי לדעת את הציר אשר עליו תסוב ההנהגה העליונה בעולם. אף דבר זה נאמר כאן במפורש, **"בהנחל עליון גויים בהפרידו בני אדם, יַצֵּב גבולות עמים למספר בני ישראל. כי חֵלק ה' עמו יעקב חֶבל נחלתו."** כלומר, **תכלית כל הבריאה היא רק בשביל ישראל, ואם כן גם תכלית המעשים הנעשים בעולם אינה אלא עבור ישראל.** [הכוונה כאן היא לעם ישראל.] על זה נאמר: **"הִכְרַתי גוים נָשַמו פִּנותם החרבתי חוצותם מבלי עובר נְצָדו עריהם מבלי איש מאין יושב. אמרתי אך תיראי אותי תקחי מוסר..."** [צפניה ג' 7-6] מכאן למדנו [מסכת יבמות ס'ג.]: א"ר אלעזר בר אבינא, אין פורענות באה לעולם אלא בשביל ישראל.

<u>דוגמא</u>: גבולות העמים והמדינות שנקבעו לאחר מלחמת העולם [ה-I], עוד בטרם נכתבו בוורסייל, נכתבו ונחתמו כבר בבית דין של מעלה. שם בשמיים, עיקר ההשקפה היא רק בשביל ישראל ולטובתם או לפורענות להוכיחם, כמו שכתוב, [ישעיהו י' 5] **"הוי אשור שבט אפי..."** על כך אומר הכתוב, **"יצב גבולות עמים"** – תמיד בכל דור – **"למספר בני ישראל"**. מדוע? **"כי חלק ה' עמו"**, אך ורק ישראל נחשבים לחלק ה' ולא שאר האומות. על כן מתאימה כל ההנהגה העליונה לצרכי ישראל.

דעתנו קצרה מהבין איזה קשר יש בין צרכי ישראל לגבולות איים רחוקים בקצווי ארץ, אבל קורא הדורות מראש יודע כי יש בזה איזה שהוא צורך לישראל, בהווה או בעתיד. כמו שכותב ה**רמב"ם** שלפעמים נבנה ארמון גדול ומפואר וכל תכלית מציאותו הוא – שלאחר 100 שנה יעבור איש חסיד בעת ירידת גשמים עזים וימצא מחסה ממטר ומשלג, תחת גג הארמון.

בהתייחסו לתקופתנו, תקופת עיקבתא דמשיחא, מוסיף הרב ווסרמן ואומר שעליה נאמרה נבואה מיוחדת, "והשלחתי – אשסה – עַם בעם ומשפחה במשפחה." הננו רואים אכן בעינינו שהעולם כולו דומה ללהקה גדולה של חיות טרף המתנפלות זו על זו. זהו המצב השורר בעולמנו כאשר אומה מתגרה באומה ומדינה במדינה. ובתוך המדינה עצמה מפלגה מתקוטטת עם מפלגה וכן הלאה. וכל זה בשביל ישראל, כדי להכניע את לבבם לאביהם שבשמיים. (אמנם יש בזה גם צד של טובה עבורנו, כי אילו היו הכל חיים בשלום, כי אז לא היו ישראל יכולים להתקיים בתוכם מרוב שנאתם אלינו...) [מדרש לקח טוב]

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."[תהלים פ"א]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

כניסת שבת (ב"ש): 17^{09}
צאת השבת (ב"ש): 18^{00}

יום נעים ושמח ושבת שלום!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.